

Träden i Villa Borghese

Alexander Rybak

Jag lyssnar till trädens sånger
I parken en dag i april
De viskar och knappt hör man orden
Men tonen den finns redan till

Det var bara vinden som blåste
Och solen som visade sig
Men mest av allt var det kanske
En vårdags minne av dig

Kom nära mitt hjärta kom nära
Under grönskans silade ljus
Dröjer en bitterljuv längtan
En tid i förälskelsens rus

Så glöm din ensamhets stunder
Här är min längtande famn
Kom låt oss färdas tillsammans
Långt längre en minne och namn

Bortom det evigas gränser
Där hör vi varandra till
Ja vinden var det som blåste
I träden en dag i april

I'm listening to the songs of the trees
in the park a day in April
They whisper and you can barely hear the words
but the tone is already there

It was only the wind that was blowing
And the sun that was showing itself
But maybe most of all it was
A springday's memory of you

Come near my heart come near
Under the greenaries sifting light
A bittersweet longing remains
A time in the rush of love

So forget your lonely moments
Here is my longing embrace
Come let us travel together
Far beyond memory and name

Beyond the borders of eternity
There we belong together
Yes it was the wind that was blowing
In the trees a day in April